

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/497/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813225748
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3813225748.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Stanislavy Markovej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Stanislavy Miklánkovej vo veci žalobcu Intrum Justitia Debt Finance AG so sídlom Industriestrasse 13C, CH-6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE - 100.023.266, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava proti žalovanej R. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. sv. A. XXX/XX, Y., zastúpeného JUDr. Andrejom Cífrom, advokátom so sídlom Lučenec, J. Kráľa č. 5/A, za účasti združenia na strane žalovanej Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Námestie legionárov č. 5, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Andrejom Cífrom, advokátom so sídlom Lučenec, J. Kráľa č. 5/A, o zaplatenie 3.116,14 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej a Združenia proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 09. marca 2016 č.k. 18C/66/2014 - 114, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, vo výroku o priznaní náhrady trov konania žalovanej a Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Námestie legionárov č. 5, IČO: 42 176 778, **p o t v r d z u j e**.
II. Žalobca **n e m á** **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd ako súd prvej inštancie vo výroku I. žalobu zamietol a výrokom II. zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanej a Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS (podľa O.s.p. účinného do 30.06.2016 vedľajšiemu účastníkovi) náhradu trov konania v sume 697,38 € na účet ich spoločného právneho zástupcu JUDr. Andreja Cífru, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil poukazom na § 52, § 54, § 488, § 489 Občianskeho zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka, § 2 písm. a), b), § 4 ods. 2, 3, 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. (účinného do 30.06.2016).

2. Na základe vykonaného dokazovania a po vyhodnotení každého dôkazu jednotlivo a všetkých dôkazov vo vzájomnej súvislosti dospel okresný súd k záveru, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu nedôvodná. Zo žalobcom predložených dôkazov nevyplývajú žalobcom tvrdené skutočnosti, resp. žalobca nepredložil do súdneho spisu žiadne relevantné dôkazy, ktoré by preukazovali dôvodnosť ním uplatneného nároku. Z predložených dôkazov vyplýva len to, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanou dňa 19.07.2008 zmluvu o úvere, na základe ktorej žalovaná čerpala úver vo výške 140.000,- Sk. V konaní nebolo preukázané, že úverová zmluva bola dňa 31.05.2011 vypovedaná, ani to, či oznámenia o postúpení pohľadávky boli žalovanej odoslané a riadne doručené, nebolo preukázané a náležite špecifikované, kedy nastala splatnosť jednotlivých žalovaných splátok, aká suma bola žalovanou doposiaľ na úvere zaplatená, z ktorých splátok, za ktoré obdobie je tvorená žalovaná istina, z čoho sa jednotlivé splátky skladajú, t.j. čo obsahujú. Dôkaznú povinnosť v sporovom konaní pritom nemožno prenášať na súd. Vykonaným dokazovaním však neboli zo strany žalobcu preukázané jeho tvrdenia, na pojednávanie sa nedostavil, súhlasil s rozhodnutím vo veci bez jeho účasti s poukazom na pracovnú zaneprázdnenosť. Žalobca tak v konaní nepreukázal dôvodnosť

žalobného návrhu a vzhľadom na uvedené teda neuniesol v konaní dôkazné bremeno, preto súd jeho žalobe z uvedeného dôvodu nemohol vyhovieť a v celom rozsahu túto zamietol.

3. V konaní boli úspešní žalovaná a Združenie vystupujúce na strane žalovanej, preto im vznikol nárok na náhradu trov konania pozostávajúci z trov právneho zastúpenia ich spoločného právneho zástupcu v sume 697,38 € (za 1 úkon právnej pomoci 121,17 € - prevzatie a príprava zastúpenia - úkon vedľajšieho účastníka a 1 x režijný paušál 8,39 €, vyjadrenie vo veci samej z 18.06.2015 - úkon vedľajšieho účastníka 1 x 121,17 €, 1 x režijný paušál 8,39 €, vyjadrenie z 15.07.2016 1 x 121,17 €, 1 x režijný paušál 8,39 € a účasť na pojednávaní dňa 09.03.2016 /odmena znížená o 50% podľa § 13 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z./ x 2 /zastupovanie 2 osôb/ 1 x 121,17 €, 1 x paušál 8,58 €, cestovné náklady na trase Lučenec - Prievidza a späť v sume 62,72 €. Súd právnemu zástupcovi priznal aj DPH 20% zo sumy 581,15 € vo výške 116,23 €. Žalovaná si uplatnila aj nárok na odmenu za úkon prevzatie a príprava zastúpenia žalovanej dňa 09.03.2016. Za tento úkon však súd odmenu 1 x 121,17 € a režijný paušál 8,39 €, s 20% DPH nepriznal vzhľadom k tomu, že žalovaná aj Združenie sú zastúpení tým istým právnym zástupcom a za tento úkon bola priznaná odmena Združeniu samostatne. Právny zástupca sa s predmetom konania oboznámil už prevzatím zastúpenia Združenia a nebolo potrebné tento úkon robiť opakovane aj v prípade žalovanej. V časti uplatnenej náhrady za stratu času, poukazujúc na účel inštitútu náhrady za stratu času advokáta, ktorým je finančná kompenzácia časovej straty, počas ktorej advokát v dôsledku prepravy nemohol efektívne vykonávať svoju činnosť odborného charakteru. Náhrada za stratu času v zmysle ust. § 17 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. patrí advokátovi pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je jeho sídlom, a to za čas strávený cestou do tohto miesta a späť, teda jej zmyslom je paušálnym spôsobom kompenzovať príjem, ktorý by advokát za uvedený čas mohol dosiahnuť poskytovaním právnych služieb. Nakoľko v preskúmvanej veci sa pojednávajúca vytyčeného okresným súdom dňa 09.03.2016 nezúčastnil osobne advokát JUDr. Andrej Cifra, ale na zastupovanie substitučne splnomocnil advokátskeho koncipienta Mgr. Branislava Krkošku, je zrejmé, že advokát nebol v dôsledku nevyhnutnosti prepravy svojej osoby na miesto konania pojednávajúca z objektívnych dôvodov limitovaný vo výkone svojej advokátskej praxe a aj v čase, ktorý substitučne splnomocnený advokátsky koncipient strávil cestou na pojednávanie, mohol vykonávať iné úkony právnej služby. Vychádzajúc z uvedeného súd (rovnako ako Krajský súd v Trenčíne v rozhodnutí č.k. 17Co/727/2015 - 59 z 22.07.2015) uviedol, že náhrada za stratu času je výlučne viazaná na advokáta, pretože iba v prípade poskytovania právnej služby osobne advokátom, je splnená podmienka existujúceho objektívneho dôvodu, pre ktorý nemôže poskytovať inú právnu službu. Z uvedeného dôvodu spoločnému právnemu zástupcovi nepriznal náhradu za stratu času.

4. Proti tomuto rozhodnutiu, v časti, vo výroku II., ktorým súd zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanej a Združeniu na strane žalovanej náhradu trov konania, podali v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalovaná a Združenie. Namietali výšku súdom priznanej náhrady trov právneho zastúpenia, a to v nižšej sume oproti tomu, ako si ju uplatnili. Nesúhlasili s názorom súdu, že právo na náhradu za stratu času patrí iba advokátovi a nepatrí splnomocnenému advokátskemu koncipientovi a takéto rozhodnutie nemá oporu v zákone. Dôvodili, že podstatou náhrady za stratu času je paušalizovaná kompenzácia produktívnej časovej jednotky, ktorú by inak mohol advokát využiť na odplátne poskytovanie právnych služieb (podnikanie), avšak vzhľadom na reálnu nevyhnutnosť, ju musel venovať cestovaniu, čo zakladá dôvodnosť náhrady za stratu času aj v prípade, že určitý úkon vykonal substitučne splnomocnený advokátsky koncipient. V tejto súvislosti nie je dôvodné rozlišovať medzi cestovaním advokáta a advokátskeho koncipienta, keďže v súlade so zákonom o advokácii a advokátskou tarifikou, by mohol čas strávený cestovaním využiť na efektívne poskytovanie právnych služieb klientom advokáta aj ním poverený advokátsky koncipient. V tejto súvislosti poukázali na právny názor uznesenia Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8Co/502/2015 zo dňa 31. augusta 2015, uznesenia Krajského súdu v Prešove 5Co/186/2013, rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici 15Co/522/2015 zo dňa 14. októbra 2015. Samotná vyhláška č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v žiadnom zo svojich ustanovení neustanovuje, že pri právnych úkonoch advokátskeho koncipienta vykonávaných mimo sídla advokátskej kancelárie, nevzniká nárok na náhradu za stratu času. Ďalej namietali, že úkon prevzatie a príprava zastúpenia žalovanej nie je v žiadnom prípade totožný s úkonom prevzatie a príprava zastúpenia Združenia, za ktorý úkon priznal súd odmenu iba Združeniu samostatne, vzhľadom k tomu, že žalovaná aj združenie sú zastúpení tým istým právnym zástupcom. Žalovaná sa rozhodla sama, aby bola v konaní zastupovaná priamo právnym zástupcom, ktorý pôvodne v konaní zastupoval iba Združenie. Právny zástupca musel prejednávajúcu vec so žalovanou osobne prebrať, vysvetliť, oboznámiť sa so skutkovou stránkou kauzy podľa vedomosti, ktorú mala osobne žalovaná. Rovnako musel právny zástupca žalovanej následne vysvetliť a objasniť vec z hľadiska právnej stránky, prípravy na pojednávanie vo veci samej a možností obrany v priebehu

ďalšieho konania. Predmetný úkon je tak individuálnym a špecifickým úkonom právnej služby. Poukázali na čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ, čl. 38, 47 Charty základných práv EÚ. Navrhli, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalovanej a Združeniu prizná náhradu trov konania vo výške 990,36 € a náhradu trov odvolacieho konania vo výške 24,24 €.

5. K odvolaniu žalovanej a Združenia sa žalobca písomne nevyjadril.

6. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutej časti, vo výroku o priznaní náhrady trov konania žalovanej a Združeniu na strane žalovanej podľa § 379, § 380 Civilného sporového poriadku (zák. č. 160/2015 Z. z.), ďalej len CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej a Združenia nie je dôvodné.

7. Odvolaním žalovanej a Združenia bol napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku II. o náhrade trov konania žalovanej a Združenia, preto odvolací súd preskúmaval iba túto odvolaním napadnutú časť rozsudku a zostávajúci výrok I. nadobudol právoplatnosť a odvolací súd sa ním nezaoberal.

8. Po podaní odvolania žalovanej a Združenia v danej veci došlo k zmene právnej úpravy občianskeho súdneho konania, keď dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len "C.s.p.", ktorý okrem iného zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok / O.s.p./, podľa ktorého okresný súd posudzoval všetky úkony súvisiace s náhradou trov konania.

9. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon /zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok účinný od 01.07.2016/ aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

10. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C.s.p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

11. Postavenie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Námestie legionárov č. 5, IČO: 42 176 778, ako vedľajšieho účastníka do 30.06.2016 upravoval § 93 O.s.p. Ako právnická osoba, predmetom činnosti ktorej je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 O.s.p.), mal okrem práva zúčastniť sa konania, rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania (§ 93 ods. 4 O.s.p.). S nástupom účinnosti novej právnej úpravy Civilného sporového poriadku (od 01.07.2016) inštitút vedľajšieho účastníka, v podobe, v akej ho poznal Občiansky súdny poriadok, zanikol.

12. V našom právnom poriadku vo všeobecnosti platí, že v prípade stretu starej právnej úpravy (lex priori) a právnej úpravy novej (lex posterior) zásadne platí nepravá retroaktivita, t.j. že od účinnosti novej právnej normy sa aj právne vzťahy vzniknuté podľa zrušenej právnej normy, riadia novou právnou normou. Vznik právnych vzťahov existujúcich pred nadobudnutím účinnosti novej právnej normy, právne nároky, ktoré z týchto vzťahov vznikli, ako i vykonané právne úkony, sa však riadia zrušenou právnou normou (aplikuje sa princíp ochrany minulých právnych skutočností a právnych konaní). Dôsledkom opačnej interpretácie stretu právnych noriem by totiž bola pravá retroaktivita (lex posterior by rušil, resp. neuznával právne účinky úkonov vzniknutých v dobe účinnosti lex priori), ktorá je v našom právnom poriadku neprípustná, až na striktné vymedzené výnimky.

13. Odvolací súd preto pri svojom rozhodovaní vychádzal z toho, že právo Združenia na náhradu trov konania je potrebné posudzovať podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko k ich vzniku došlo za účinnosti predchádzajúcej právnej úpravy.

14. Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

15. Čo sa týka náhrady trov konania - žalovanej a Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ešte v postavení vedľajšieho účastníka, okresný súd o trovách konania správne rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej žalovanej a Združeniu na strane žalovanej priznal náhradu trov konania vo výške 697,38 €.

16. Vychádzajúc z obsahu odvolania žalovanej a Združenia možno uzavrieť, že odvolatelia nesúhlasili s právnym názorom okresného súdu, ktorý nepriznal žalovanej náhradu trov konania za úkon prevzatia a príprava zastúpenia právnym zástupcom s tým, že túto odmenu priznal za tento úkon Združeniu samostatne, nakoľko žalovaná aj Združenie sú zastúpení tým istým právnym zástupcom. Právny zástupca sa s predmetom konania oboznámil už prevzatím zastúpenia Združenia a nebolo potrebné tento úkon robiť opakovane aj v prípade prevzatia zastúpenia žalovanej. Nepriznanie náhrady trov konania žalovanej za úkon prevzatia a príprava právnym zástupcom považuje odvolací súd za správny. V danej veci rovnaký advokát JUDr. Andrej Cifra zastupuje Združenie aj žalovanú. Advokát ako právny zástupca Združenia vec prevzal a oboznámil sa s ňou. Pokiaľ si advokát opätovne uplatnil odmenu za prevzatie a prípravu zastúpenia žalovanej, takýto úkon nebol účelný. Právny zástupca už v tom čase bol nepochybne oboznámený s vecou, preto nemožno hovoriť o účelne vynaložených trovách. Za uplatnený úkon prevzatia a príprava zastúpenia žalovanej advokátovi neprislúcha odmena. Navyiac, priznaním náhrady trov právneho zastúpenia za tento úkon by v danom prípade došlo k duplicitnému

odmeňovaniu právneho zástupcu za rovnaký úkon, ktorý vykonal nielen pre žalovanú, ale aj pre vedľajšieho účastníka.

17. Rovnako tak námietku odvolateľov, ktorí nesúhlasili s názorom súdu, že právo na náhradu za stratu času patrí iba advokátovi a nepatrí splnomocnenému advokátskemu koncipientovi a takéto rozhodnutie nemá oporu v zákone, posúdil odvolací súd ako nedôvodnú.

18. V zmysle § 17 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. totiž náhrada za stratu času patrí iba advokátovi za predpokladu, že vykonáva úkony právnej služby v mieste, ktoré nie je jeho sídlom. V predmetnej veci sa však uvedeného pojednávania zúčastnil advokátsky koncipient advokáta, pričom zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva právo na náhradu za stratu času advokátskemu koncipientovi, preto na jej priznanie chýba právny základ. Naproti tomu v zmysle § 64 zák.č. 586/2003 Z.z. o advokácii je advokátsky koncipient v pracovnom pomere a jeho odmeňovanie sa spravuje pracovnoprávnymi predpismi. Koncipientovi za čas strávený cestou na pojednávanie patrí mzda, preto neprichádza do úvahy duplicitné kompenzovanie tohto času náhradou za stratu času. Účelom náhrady za stratu času je advokátovi kompenzovať čas strávený cestou na pojednávanie a späť v mieste mimo sídla advokáta, teda vykompenzovať advokátovi stratu času, za ktorý by mohol advokát vykonávať inú odbornú činnosť, pričom prisúdená náhrada je príjmom advokáta. Advokátskemu koncipientovi prináleží mzda, prináležia mu cestovné náhrady v zmysle zákona o cestovných náhradách. Advokát počas doby, kedy koncipient trávi čas cestou na pojednávanie a späť môže vykonávať riadnu svoju odbornú činnosť a v prípade, ak by súd priznal právo na náhradu za stratu času advokátskemu koncipientovi, potom by za tento čas získal advokát príjem z výkonu vlastnej odbornej práce, prípadne za stratu svojho času stráveného cestou niekam inak ako aj z náhrady za stratu času, ktorá má byť práve kompenzáciou. Mohlo by dôjsť k tomu, že ak by advokát poveril svojim zastúpením v rovnaký deň a v rovnaký čas viacerých koncipientov, náhrada za stratu času by bola priznávaná opakovane, čo je v rozpore so zmyslom a účelom § 17 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

19. Z týchto dôvodov odvolací súd rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 C.s.p., ako vecne správne potvrdil.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, §262 ods. 1, 2 CSP tak, že žalobcovi ktorý napriek tomu, že bol v odvolacom konaní úspešný, nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mu v odvolacom konaní žiadne nevznikli.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).